

Wojciech Kuczkowski

Osiek - Pracz, gm. Wyrzysk, woj. pilskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 93-94

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OPATOWIEC
woj. kieleckie

Archeologiczny Konserwator
Zabytków w Kielcach

Badania prowadziła mgr Krystyna Laskowska. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej grupy górnośląsko-małopolskiej z okresu halsztackiego.

Cmentarzysko położone jest na północ od Opatowca w odległości około 1,5 km od centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu leżącym po prawej stronie drogi prowadzącej z Opatowca do Nowego Korczyna.

Prowadzono badania ratownicze i przekopano powierzchnię ca 160 m² odsłaniając 86 obiektów archeologicznych, w tym 84 groby ciałopalne, skupisko ceramiki oraz jamę z fragmentami naczyń. Zalegały one na głębokości od około 20 do 60 cm. Przeważają groby ciałopalne popielnicowe /77/, wśród których można wyróżnić 5 podwójnych, 9 nakrytych misą; w trzech znajdowały się miniaturowe naczynia.

W grobach ciałopalnych jamowych, których odkryto 7, przepalone kości znajdowały się na przestrzeni całej jamy lub w jej obrębie występowały w zwartym skupisku.

Ceramika jest dość zróżnicowana, oprócz form wazowatych wystąpiły popielnice jajowate, beczułkowate, dwustożkowate, zdobione grupami ukośnych kresk na załomie, listwami z dołkami palcowatymi, ornamentem pseudosznurowym, paznokciowym a także szerokootworowe misy z brzegiem zagiętym do środka.

W 17 grobach wystąpiły ozdoby brązowe, głównie skręty i małe kółeczka oraz dwa paciorki ceramiczne w grobie nr 38.

Zbadane groby na podstawie ceramiki należy datować na okres Hallstatt D.

Badania będą kontynuowane.

OSIEK-PRACZ, gm. Wyrzysk
woj. piłskie

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski. Finansował WKZ w Bydgoszczy, Społeczny Komitet Budowy Rezerwatu Archeologiczno-Etnograficznego Ziemi Krajeńskiej i Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy. Czwarty

sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodnio-pomorskiej i kultury grobów jamowych z okresu halsztackiego, lateńskiego i wpływów rzymskich.

Prace były kontynuacją badań z lat 1972-1974. Badania koncentrowały się głównie w południowej i północno-wschodniej części cmentarzyska. Przebadano ogółem teren o powierzchni około 18 arów. Odkryto 180 grobów jamowych, 8 grobów kloszowych, 4 popielnicowe, 1 skrzynkowy oraz grób z kręgiem kamiennym. Ponadto zbadano dwa stosy ciałopalne i kilka palenisk.

Groby jamowe występują w zwartych, regularnych skupiskach. Niektóre z nich posiadają bruki kamienne, jedno lub dwuwarstwowe. Zawierają bardzo niewielką ilość drobnych kości ludzkich. Część z nich wyposażona jest w zapinki brązowe datowane na okres wpływów rzymskich. W grobach kloszowych, klosze umieszczone są w nieckowatych jamach, które w górnej części posiadają warstwę ciętych kamieni.

Większość popielnic umieszczona jest na płaskich lub nieckowatych płytkach z piaskowca.

Uchwycono granicę cmentarzyska, na osi północ-południe.

Badania będą kontynuowane.

PIASKI, gm. Kleszczów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 7

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Romuald Dragan przy współudziale Zbigniewa Lechowicza. Finansował Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej datowana na przełom okresu halsztackiego i lateńskiego.

Stanowisko znajduje się na cyplu wzniesionym ponad lewą terasą zalewową rzeki Widawki w odległości 250 m na północ od drogi z Łękińska do Kaliska.

Prace rozpoczęto od wykonania planu sytuacyjno-wysokościowego. Odślonięto do badania za pomocą sprzętu zmechanizowanego powierzchnię 8000 m². Stwierdzono, że osada zajmowała powierzchnię około 3 ha.